

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

§. V. Perseverantia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

SPECU-
LUM SEI
RITHUA-
LIS.

Peccatum omnino ex voluntate dependet : ita ut si voluntarium non fuerit , etiam peccatum non fit.

4.
Nec mo-
tus ira-
cundia
aut simi-
les pro
peccato
computa-
tur, nisi
voluntas
consen-
sisti.

Itaque rursus pro tua consolatione dico : Si propter injuriam tibi illatam , vel propter maledicta in te tuosque congesta , sive ob quamlibet aliam causam , sentires te irâ vehementer commoveri , aut erga aliquem malè affici , alicui invidere , & interim multum tibi ipsi displiceres , ac vitium quod in te vivit , reprimeres quantum posses , ipsumque per humilem confessionem atque orationem expellere ac mortificare conareris ; nullum salutis tuæ detrimentum inde acciperes. Esset quidem tempestas in infima regione animæ tuæ ; sed in suprema regione , ratio tranquilla voluntasque incorrupta & invicta maneret. Nihil profus te ab amicitia Dei alienabit , nisi peccato consentias. Ceterum ^a neque diabolus neque creatura alia cogere te potest ut consentias , cum habeas voluntatem liberam , quam Deus semper paratus est gratiâ suâ roborare , ne per consensum succumbas. Si tamen consensisti peccato , potes mox (opitulante Deo) per veram contritionem ac pœnitentiam redire in gratiam cum ipso Domino.

^a Nota similitudinem de motibus concupiscentiæ , & consensu rationis.

^b Voluntas libera cogi non potest.

§. V. PERSEVERANTIA.

Perfiste igitur in sancto proposito , etiam si millies in die labaris. Spera firmiter in Domino , qui semper veniam benignissimè dat homini bonæ voluntatis , culpam suam humiliter agnoscenti. Certè fieri nullo modo potest , ut quispian humilis repellatur ab eo , & pereat. O ! si lumine gratiæ intus illustratus , aliquatenus cognosceres & sentires , quàm clemens , pius , suavis & bonus sit Jesus ; haud dubiè amorosam grandemque fiduciam erga illum conciperes , & summè exultares. Quæ quidem jucunda fiducia , non ad benè vivendum segnem & negligentem , sed valdè promptum diligentemque te redderet. Ipse benignus Jesus frequenter hominem dulciter visitat , & consolatur gratiâ suâ , quem tamen scit paulò post casurum , & peccatum aliquod commissurum. O quàm libenter ille te recipit , dum post lapsum erectus , humiliter amantèrque ad eum redis ! Tunc magno gaudio gaudent etiam spiritus Angelici , ac ceteri cælorum cives : nam & ipsi admodum benigni sunt ac misericordes , teque sincerissimâ charitate cõplectuntur.

Ei qui inordinato damnationis metu laborat , & tamen benè vivere conatur pro viribus , expedit prudenter cohibere oculos in-

ternos

PREU-
LUM SPI-
RITUA-
LA.

Pf. 144.

El. 102.

Mina
Dei lo-
quantur
perseve-
rantibus
in malo.
Rom. 2.

Non ab
orece-
dentibus.

Rom. 8.

3.
Deum ter-
ribili,
quo sen-

ternos à nimia consideratione iusti iudicij Dei: Oportet eum indubitanter credere Scripturis sanctis quæ cælesti consolatione abundant. Et cuius animum non relevent suavissima Propheræ dicentis: *Miserator & misericors Dominus, patiens, & multum misericors.* Quantum distat ortus ab occidente, longè fecit à nobis iniquitates nostras: quomodo miseretur Pater filiorum, misertus est Dominus timentibus se? Metuat & pertimescat severitatem iudicij Dei, is qui, Deo neglecto, mandatisque eius spreitis, permanet in iniquitatibus suis, seque corrigere non vult. Hunc planè beatus Paulus alloquitur, dum terribilibus verbis intonat & ait: *An divitias bonitatis Dei & patientiæ & longanimitatis contemnis? ignoras quoniam benignitas Dei ad penitentiam te adducit? Secundum autem duritiam tuam, & impenitens cor, thesaurizas tibi iram in die iræ, & revelationis iusti iudicij Dei.* Sed idem Paulus eos qui à peccatis recedunt, & secundum spiritum vivere conantur, eximiè consolatur, dicens: *Nihil damnationis est ijs qui sunt in Christo Iesu, qui non secundum carnem ambulant. Bonæ voluntatis homo nullo modo existimare debet Deum esse crudelem, cuius natura bonitas est, & cuius ipse benignitatem atque clementiam quotidie evidenter experitur.*

Nam quòd ille in Scripturis sanctis plerumque dicitur terribilis, & ira ac furor ei attribuitur;

hoc idèd fit, ut spirituales eius operationes & effectus iustitiæ illius significantur. Deus enim incommutabilis, nulli perturbationi obnoxius est: sed semper tranquillus in se manet, semper idem & uno modo est. Hinc in libro Sapientiæ scriptum est: *Tu*

§. VI. FIDUCIA IN DEVM.

Resiste constanter tentationi desperationis & diffidentiae. Fac quod in te est, ut magis ac magis proficias: non tamen confidas in tuo labore & conatu, sed in auxilio Domini Dei tui: nam qui in seipsis confidunt, deficiunt; cum homo nihil boni ex se facere possit.

§. VII. ORATIO.

Pete sedulò à Deo, ut mortificet in te, & auferat à te quidquid ipsi displicet: pete, ut efficiat te hominem secundum cor suum. Si enim fidem habueris, & perseveraveris in humili petitione atque oratione, impetrabis sine dubio id quod salutariæ conducit, juxta promissum Christi qui dixit, *Petite, & accipietis.* Itemque. *Quæcumque petieritis in oratione credentes, accipietis.* Necesse omnino est, ut si non statim, certè congruo tempore obtineas orando ea quæ utilia sunt, & quæ certâ rectâque fiducia sperare potes te obtenturum. Si duo simul preces Domino funderent, quorum alter rem eiusmodi peteret quæ pænè videretur impossibilis, consideret ta-

su in 326
erit libere
ris acci-
piendus?

Sap. 12.

In Dei
gratia
fidenda,
non in
suo cona-
tu.

1.
Orandum
est Deum
cum fi-
ducia, si-
ne hesi-
tatione.

108. 16.
Mat. 21.

